

Atitudinea corectă

Iulia Dragomir

Până când nu înveți să te apleci
până la călcâiul Lui Dumnezeu
pentru a-i sorbi în piept preadulcele gust,
nu vei simți arsura pentru ținerea de mână
a copilului pentru care părintele e rațiunea sa de a fi.
Până nu te așterni la piciorul buneii vestiri,
nu vei trimite în pădurea de argint
solia dimineții cu glas de mângâieri.
Până nu îți vei ciopli cu ochiul lungimea mâinilor,
nu poți primi între palme parfumul viselor împlinite.
Trezește-te, călăreț al vieților trăite pe coama reîntrupării!
Privește-ți mama care te așteaptă
să o încununezi în rugăciune!
Privește-ți degetele care au prins de plete aurul gândurilor,
care au scăpat printre clipe harul tainelor fără de taină!
Privește-te cum te rotești pe axul căutării,
când cel mai aproape de căutarea dorului
îți ești chiar tu, purtând pe brațe miracolul vieții.
Găsește-te pe tine, cel care a uitat să iubească! (15.12.2020)